

Oktoberfeste und so etwas mehr....!

Kwart voor 4, ik tuimel en rol bijkans de trap af, droomde dat ik me had verslapen..

Nee, niet nu, de highlight van het jaar bijkans..kieren aan, wel of niet Lederhose? Zit nog gevangen in een what's app groeps-app met hoog humorgehalte. Lederhose, check, hoedje, check, bergschoenen, scheid, waar zijn de bergschoenen? Aah, klaar in de hoek, voorwaarts mars, taxi staat voor de deur. Met mijn allerbeste, zo goed als mogelijk, voor wat het waard is gegeneerde grimas op dit tijdstip schuif ik de deur open. Tevergeefs, wat ik daar zie zitten. Mozes, zijn ze nu al dronken?

Het contrast is treffend, hier ga ik niet tussen passen, nog niet althans. Ik schuif deemoedig naast de chauffeur. Mogge, mogge...daar gaan we. Een kriebel in de onderbuik, wat gaat München, hoofdstad van de Duitse deelstaat Beieren en met 1.407.836 inwoners de derde stad van Duitsland en behorende tot de belangrijkste economische en culturele centra in de Bondsrepubliek ons brengen? Cultuur eechoot nog na in mijn bovenkamer als we de vertrekhal binnen hobbelen. Cultuur, check. Dat past wel bij mij en mijn kornuiten..

Tjonge...joligheid bij kunstlicht, spoedig zal de zon opkomen." Nije dij" speelt door mijn hoofd als vlucht LH2310 het lage wolkendek doorklieft en we werkelijk ontwaken boven een wattendecken met boven ons een blauwe hemel met een kraakheldere zon. Naar gelang we ons doel naderen klinken de stemmen meer opgewonden, luider en natuurlijk de grappen. Mannengrappen met sleutelwoorden bier, vrouwen en voorheen beleefde heldendaden met een waarheidsgehalte van laag percentage. Het maakt niet uit, ik schrik van mijn eigen belevenissen, geput uit een fantasievol brein maar we zijn allen schuldig en met het raken van het landingsgestel en neuswiel op grondlich Duits asphalt zijn we alweer vergeven van op leugens gebaseerde waarheden. Who cares! Munich, here we come!

We zijn op tijd en ik lees de gezichten, nu al beginnen met gefingeerde namen? Nee, dat stadium komt later wel al is de logica nu al ver te zoeken. Reisleider Guustaaf kijkt verdwaasd in de rondte. Tis maar te hopen dat die Syrische chauffeur op tijd komt, 3 dagen geleden had-ie nog niet eens een verblijfsvergunning schijnt, maar de taxi-tarieven waren lekker lucratief op: Rent a Syrian taxi-driver and get screwed.com. De rest van het gezelschap is inmiddels ontaard in een diaspora leidend naar wc, lingeriewinkel, wie vindt de chauffeur-kwis en Jaap is verwickeld in een druk gesprek met Atie of ze wel het rode lampje aan heeft gezet. Uitblijvend belgen-geld, een dure aanschaf en nog bijleggen met een loodsen-uitje drijft sommigen tot extreme measurements. We fronsen de wenkbrauwen, er zijn er bij die er zelfs grappen over maken...

Goed anderhalf uur later staan er 10 volwassen mannen in de hotellobby spiegel zichzelf te bekijken, niet te verwarren met bewonderen. Hoe heeft het zover kunnen komen vragen we ons vertwijfeld af. Op het moment dat Marco vraagt wie even zijn bandje van de Lederhose goed wil doen en uit wil leggen hoe die flap werkt met plassen schudden we alle gene van ons af. Geven elkaar complimentjes over de gekozen kleur-combinaties, de kekke schoenen en de trendy hoedjes. Het feit dat we hierdoor onderdeel worden van een hoogstaand cultureel festijn stelt ons nog meer gerust.

We laten 1 van ons eerst even om het hoekje van de voordeur van het hotel kijken en als blijkt dat er geen hysterische mensenmassa ons opwacht om ons keihard uit te gaan lachen en/of met tomaten te gaan gooien, ons voor nep-toeristen uitscheldt of meer van dien aard verlaten we het hotel.

Hier staan we er alleen voor, maar het groeps-gevoel is gevormd. Don't fuck with Amsterdam Pilots, Jaap heeft zelfs zijn kousen erop uitgekozen, maar ik vraag me af hoe je een Bayerische boer uitlegt dat op een boot groen staat voor stuurboord en rood voor bakboord. Maar Jaap en dingen afvragen gaan net zo goed samen als Bayern en Bier, dus alles komt goed!

Tijdgebrek heeft ertoe geleid dat ik niet heb gegoogled met trefwoord Oktoberfeste dus totaal maagdelijk en onwetend betreed ik na 45 minuten lopen en 12 blaren rijker door de bergschoenen die 3 maten te klein blijken het strijdtoneel. Mijn en onze bekken vallen open, forget about SAIL, SAIL is voor nautische mietjes, voor ons doemt het tafereel der taferelen op. Nu begrijpen we waarom de Vikingen het Walhalla hebben verzonnen. Wij hebben het gevonden!!!, weliswaar met Google maps, maar wel zonder daarvoor de held te hebben uitgehangen. Ik mijmer: vikingen zijn dus dom en ook nautische mietjes, dus de Vikingen hebben SAIL uitgevonden, maar voor ik deze logische conclusie wereldwijd wil rond toeteren word ik bijkans door 12 Dirndls onder de voet gelopen. Voor ik er met een wazige blik achteraan wil rennen, grijpt Rob me in de kraag. Niet zonder groepsfoto, Hansel. No time to waste was ooit een Greenpeace slogan. Alles komt hier samen, en ik heb het niet geweten...!

Tot vandaag! Als hijgende herten lopen we achter de Grote Leider aan, hij heeft iets gereserveerd schijnt hij geroepen te hebben achteraf. Het klopt ook, want op 25 september 2015 1100 sharp vinden 10 enigszins verdwaasde mannen in een belachelijke outfit zichzelf terug achter iets wat een tafel moet heten, maar dan wel de meest simplistische vorm daarvan. We zitten best dicht bij elkaar op banken waarbij, wil je enigszins fatsoenlijk zitten, je minstens 5x per week je buikspieren in de sportschool moet aftrainen en een Body Mass Index van 10 of lager bezitten. Alzo dicht op elkaar zittend merk ik bij mezelf dat ik mijn collega's op een ietwat eigenaardige wijze begin te observeren,

Plots zie ik puisten op lippen, neusharen, geëpileerde wenkbrauwen, borsthaar tot de kin doorlopend, en als je mensen van zo kort bij halve kippen ziet wegwerken, waarbij de saus bij hun linker-mondhoek naar beneden kwijlt wil je maar 1 ding. Op naar de volgende Bierstube!!

De muziek begint te spelen en het is mij wederom een raadsel dat muzikale geniën als Beethoven, Bach en Handel het levenslicht zagen in dit Germaanse Land. Dit laat zich samenvatten als Hoempa in een strakke 4 kwarts-maat, waarbij de tuba het allerlaatste instrument is dat je absoluut niet kan weglaten, anders stort het hele orkest in elkaar. Het maakt niet uit, na een groeiend aantal pinten zing je alles mee. We vinden het prachtig. Ein Prosit, ein Prosit, en man, man, wat heb ik geweldige collega's!!

Alzo schrijvend zou ik verder nog van alles willen vermelden, maar het heeft weinig zin. Ja, we hebben leuke, maffe dingen gedaan. Ontzettend leuke mensen ontmoet, verhalen verteld, gedanst en ons vergaapt aan de Dirndls. De Oktoberfeste moet je zelf meemaken. Ik heb me verdwaasd afgevraagd of het niet gewoon een dood-ordinair zuipfeest is, maar dit is een duidelijk under-statement..ik weet alleen niet zo goed meer waarom ook maar weer niet...

Dat ga ik volgend jaar uitvinden..! Sowieso..

Geert